

VESZTEGZÁR

A Grand Hotelben

A közismert Rejtő-könyv címét, mint szellemességet számtalanszor „elsütötték” a Royal vesztegzárával kapcsolatban. Nagyon olcsó bölcsesség lenne azt mondani, hogy „íme az élet másolja az irodalmat”. Erről szó sincs! A véletlen valóban úgy hozta magával, hogy a Royal épületben lévő Vörös Csillag moziban bemutatott „Meztelen diplomata” c. film színhelyéhez hasonlóan, éppen a Royalban, a Grand Hotelben valósult meg egy tényleges vesztegzár; — de a humoros könyv, illetve film és a komolv élet között más hasonlatosságot csak erőszakkal lehetne felfedezni.

Kétségtelen, hogy a kéthetes vesztegzár során számtalan érdekes, izgalmas, komoly, humoros eseménynek voltunk tanui, de a Vendéglátás hasábjain csupán a szakmai szempontból is érdekesebb eseményekről problémákról, tanulságokról számolok be. Ha a Vendéglátás célkitűzéseit szigorúan szem előtt tartjuk, ez a beszámoló semmi esetre sem célozhatja folyóiratunk egyik fő céljának, a szakmai tapasztalatok átadásának szolgálatát, mert hiszen — remélhetőleg — egyetlen más vendéglátó üzlet sem fog belátható időn belül hasonló problémákkal találkozni, és így a mi jó vagy rossz tapasztalatainkat nem kell majd hasznosítani. A beszámoló tehát helyzetünk egyedülállósága, különlegessége folytán inkább a „szakmai érdekesség” cím-szó alá tartozik.

Milyen nagyobb szervezési és szakmai problémákat vetett fel a vesztegzár és hogyan igyekeztünk ezeket megoldani?

Mindenekelőtt már a vesztegzár elrendelése előtt gondoskodni kellett arról, hogy a zárlat életbelépéséről a szállodában lakó 420 külföldi és 40 belföldi vendég megfelelően tájékozódjék. Ilyen nagy létszámnak *egyszerre és szóban* történő tájékoztatására nem is gondolhattunk, mert ez egyrészt pánik kitérőre vezetett volna, másrészt — tekintettel a több mint 30 nemzetiségre — nyelvileg sem lett volna megoldható. Ezért már előző éjjel — három idegen nyelven — kétféle értesítést sokszorosítottunk. Az egyikben közöltük, hogy azok a vendégek, akik himlőgyanus betegünk lappangási ideje alatt már a szállodában laktak, vesztegzár alá kerülnek. Lakásukról, ellátásukról, beoltásukról gondoskodunk és kérjük, hogy az ő érdekeiket is szolgáló intézkedést megértéssel fogadják. A másik körlevél azoknak a vendégeknek szólt, akik olyan időben érkeztek, amikor a himlőgyanus beteg már nem tartózkodott az épületben. Ezekkel a vendégekkel azt közöltük, hogy a védőoltás után elhagyhatják a szállodát és kívánságukra más szállóban helyezük el őket. Amikor a vendégek szobáikból lejöttek, a megfelelő értesítést a megfelelő nyelven már kulcsrekeszekben találták. Persze voltak olyanok is, akik a kora reggeli órákban jöttek le és a zárlat életbeléptetése, reggel 8 óra előtt — felelőtlenül — sürgősen elhagyták a szállodát, amit természetesen nem

állt módunkban megakadályozni. (Ezek nagyrésze Bécs felé hagyta el az országot és végül Bécsben kerültek karanténbe, — lényegesen rosszabb körülmények között, mint a Royalban.)

Így sikerült viszonylag simán, *pánik nélkül* bevezetni a vesztegzárat. (Az egy-két békétlenkedő — „szta- linista terrorist” és egyebeket emlegető — vendéget, a többi vendégek maguk utasították rendre.)

Ezek után meg kellett oldani a zárlat alatt maradt, 27 nemzetiséghez tartozó, 224 vendég és — az őrséggel stb.-vel együtt — közel 550 dolgozó karantén-életének millióegy problémáját. Valamennyi problémának és megoldásainak ismertetésére a Vendéglátás három teljes száma sem lenne elegendő, ezért csupán néhány fontosabbról számolok be.

Vendégekkel kapcsolatos problémák

Autós vendégek kocsijainak megőrzése

Az autókat közvetlenül a zárlat elrendelése után a lezárt moziátjáróba szállítottuk be.

Külvilágai való kapcsolat

Telefonközpontunkat meg kellett erősíteni, mert a ki- és befelé-menő hívások ezreit még így is képtelenek voltunk simán lebonyolítani. Telexszolgálatunk az egész idő alatt folyamatosan működött. Az első két napon éjjel-nappal egyfolytában kellett szolgálatot tartanunk, hogy a világ minden részére menő és onnan jövő géptáviratokat rendben bonyolíthassuk. Egyébként — ahogy az ilyenkor már lenni szokott — a géptáviró felmondta a szolgálatot, de egy tartalékgép beállításával két órán belül ismét üzemképesek voltunk. A zárlat második napján már sikerült a Postával és KÖJÁLLAL karöltve megszervezni a leveleknek (ajánlott leveleknek is) továbbítását. A levelek nylon-tasakokban gyűjtve, fémládában kerültek a KÖJÁLL-hoz ferőtlenítésre, majd onnan haladéktalanul továbbította a Posta.

Szórakoztatás

Francia és magyar kártyát, sakkot, dominót, idegennyelvű könyveket, számos külföldi, mindenféle irányzatú napilapot, folyóiratot bocsátottunk díjmentesen a vendégek rendelkezésére. Ehhez az OISZÉV központjától és a Külügyminisztériumtól kaptunk nagy segítséget.

Az étteremben minden este Suha Balogh Kálmán és népizenekara szórakoztatta a vendégeket, a grillben pedig ugyancsak minden este a Gyimesi—Tatár duó, Galambos Tilda énekesnővel 9-től éjjel 2 óráig nyújtott színvonalas tánc- és szórakozási lehetőséget.

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző:	<i>Vesztegzár a Grand Hotelben</i>		
Cím:			
Forrás:	<i>Vendéglátás</i>		
(Hely)	<i>1963. okt.</i>	(Idő)	(Köl. v. fiz.)
			(Oldal)
Helyszám	Személy	Hely	Tárgy
		<i>Royal - Svajci</i>	<i>640. 24</i>
		<i>"1963"</i>	<i>OSZTÁLYOZÁS</i>

Női vendégeink — elhízás ellen és kondíciómegőrzés céljából — megszervezték, hogy minden délelőtt közös tornát végezhessenek, amihez mi helyiséget biztosítottunk.

Szeptember 7-én a különböző nemzetiségű vendégek és a Royal dolgozók közösen, rendkívül színvonalas műsoros estét rendeztek, amit tánc követett, ahol a vendégek és dolgozók hajnali 4 óráig jó hangulatban szórakoztak. (A munka másnap azért kifogástalanul és zavartalanul folyt.) A karantén feloldásának napján, szeptember 12-én — a vendégek kezdeményezésére — kis búcsúestet tartottunk, melynek méltó befejezése volt a kapuk éjfélkor történő kinyitása.

Tájékoztatás

A zárlat második napján négy nyelven (franciául, oroszul, németül és angolul) tájékoztattuk vendégeinket az egészségügyi helyzetről és előírásokról, szolgáltatásainkról és minden egyéb szükséges felvilágosítást is megadtunk. Érdemes megemlíteni, hogy a vendégek részéről csupán egy panasz hangzott el: „miért történt a tájékoztatás négy idegen nyelven, és miért nem magyarul, hiszen a vendégek egy része az említett négy nyelvet nem ismeri?” Kiderült ugyanis, hogy az argentin, a brazil, az ausztráliai, a kanadai és az Egyesült Államok-beli vendégek nagy része kivándorolt magyar, akik közül jónéhányan a magyaron kívül esetleg spanyolul, vagy portugálul tudnak csupán.

Hasonlóképpen informáltuk vendégeinket szeptember 12-én a karantén feloldásáról és az elutazás, illetve visszamaradás lehetőségeiről.

Vendéglátás

A zárlat ideje alatt a vendégek napi 90,— Ft-os keretben kaptak igen bőséges étkezést.

Természetesen ezen belül az összes diétás kívánságokat is teljesítettük. A vendégek részéről az ellátással kapcsolatban csupán az a panasz merült fel, hogy ruháik bővítési költségeit nem akarjuk vállalni. A számtalan jóleső dicséret ellenére, étrendünket önkritikusan bírálva, meg kell állapítanunk, hogy nem volt kifogástalan. Kétségtelen, hogy a zárlat elrendelésének pillanatában raktáron lévő árukat kellett először feldolgozni és ez a körülmény bizonyos mértékig akadályozta az ideális étrendösszeállítást. Mégis jobban kellett volna figyelembe venni azt, hogy a külföldiek nem a magyar koszthoz szoktak. Két héten át tehát *kevesebb* magyaros jellegű, vagy nem kimondottan magyaros, de nehezebb ételt és *több* könnyebb, az idegen inyeknek megszokottabb ételt kellett volna étrendbe állítani.

Egyéb

Természetesen fentiekén kívül számtalan egyéb probléma is vetődött fel a vendégek részéről, mint pl. a karantén előtt megváltott repülőjegyek, színházjegyek, stb. érvényesítése, illetve visszaváltása; tartózkodási engedélyek, vizumok meghosszabbítá-